

תלמודו בידו

דף כה עמוד א

א | אילן שראשי ענפיו נוטים וכפופים עד הארץ, באיזה אופן מותר לטלטל תחתיו בשבת, ומדוע ?

ב | שֶׁבֶת בתל גבוה עשרה טפחים, כיצד מודד את תחומו ?

ג | העוסק במצוה או הטרוד, האם חייב בקריאת שמע ומנין ?

א | 1. כשהענפים גבוהים עשרה טפחים מבפנים, כך שהשטח מוקף במחיצות עשרה.
2. וראשי הענפים סמוכים לארץ פחות מג' טפחים, ומועיל מדין לבוד.
3. והענפים אינם מתנענעים ברוח, כגון שארגם בענפי דקל ודפנא.
4. ואין תחתיו יותר מבית סאתיים. כיון שאינו נחשב כהוקף לצורך דירה, מפני שאינה עשויה לצורך תוכה, אלא לצורך שמירת השדות שמחוצה לה.

ב | תל קטן מארבע אמות: קנה שביתה בארבע אמות שלו, ומונה אלפיים אמה מחוץ להם. עד בית סאתיים: מהלך בכולו, ומחוצה לו אלפיים אמה. לפי שהתל נחשב מוקף מחיצות על ידי צדדיו, משום גוד אסיק. וכשקונה שביתה בתוך שטח מוקף, כל השטח נחשב כארבע אמות. גדול מבית סאתיים: יש לו רק ארבע אמותיו, ומחוצה להם אלפים אמה. שאין התל נחשב כארבע אמות, הואיל ולא הוקף לדירה.

ג | עוסק במצוה: פטור. שנאמר "בשבתך", ודרשו שרק מי שעוסק בשֶׁבֶת שלו חייב לקרות. חתן: נשא בתולה, פטור. שנאמר "ובלכתך בדרך", שרק העוסק בהליכה שלו חייב לקרות. וחתן הרי טרוד במחשבת מצוה, אף שעדיין אינו עוסק במצוה בפועל. נשא אלמנה חייב לקרות, כיון שאינו טרוד במחשבת הבעילה מחמת הבתולות. טרוד: טבעה ספינתו בים או אָבֵל, חייבים לקרות. מפני שטרודים במחשבת רשות.